

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2011/3

Házasság hete gyülekezetünkben

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Hogyan segítsünk hitre? (3.)

Fogadjuk el egymást!

Gyülekezeti hétvégénken (2010 nov. 11-13.) Hogyan segítsünk hitre? címmel lelkészünk, Püski Lajos tartott előadásokat, melyek szerkesztett változatát folyamatosan közöljük. (Szerk.)

Mi a küldetésünk?

Nem csak kapcsolódási pont keresése, az akadályok lebontása, a megtérésre hívás és az evangélium türelmes tanítása, hanem a szeretetteljes el- és befogadás is!

„Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.” (Róm 15,7)

Tanulmányozzunk bibliai példákat!

Az otthon maradt tékozló fiú (Luk 15,28-32), a vakon született kiközösítése (Ján 9,34-35), Diotrefész (3Ján 9), Pál és a korinthusiak (2Kor 6,11-13), Filemon példája (Filem 12-21)

Legyünk türelmesek!

Érdeklődést felkelteni, kapcsolódási pontokat keresni, külső, belső akadályokat lebontani, közeledést segíteni, megtérésre hívni, elfogadni, befogadni, közösségben élni, előrehaladást segíteni a hitben, szolgálatra felkészülésben, bátorítani a szolgálatra csak türelmes szeretettel lehet.

Miben és hogyan kell változnunk, hogy el- és befogadóak legyünk?

Közösségi értelemben is legyen hova befogadni:

- legyen elég sok kis és nagy csoport,
- lelki előszoba is kell,
- ismerjük meg, kínáljuk ezeket,
- legyen nálunk szórólap az alkalmainkról.

Lokális értelemben is legyen hova befogadni:

- van előtérként átriumunk is,
- és kistermeink is vannak már.

Szabaduljunk meg az elutasítás félelmétől:

- a magunk küldetésében legyünk hűségesek, (útjelző, vagy kisebb útikönyvként)
- legyen tudatos, hogy valójában a kegyelmes Istent utasítják el,
- ezért az elutasítás nekik veszélyes igazán.

Erősödjön meg bennünk az elfogadó lelkület:

- tanuljunk meg különbséget tenni a bűn gyűlölete és a bűnös ember szeretete között,
- csak akkor tudunk segíteni, ha kapcsolatba kerülünk az emberekkel,
- ehhez viszont az embert elfogadó lelkület szükséges,
- nehogy erőszakosakká váljunk,
- minden embernél máshol van ez a határ,
- ezért nem lehetnek sablonjaink.

Ne ítélkezzünk, mert:

- Isten sokszínű világot teremtett,
- minket is különbözőeknek teremtett,
- kegyelmi ajándékaink is különbözőek,
- „rész szerint van bennünk az ismeret”,
- a dolgoknak gyakran több jó, vagy elfogadható megoldása lehet,
- egymást gazdagító különbözőségekből élünk,
- kegyes törvényeskedés helyett a kegyelmet képviseljük.

Bizalmat kell szavaznunk:

- tartsuk tiszteletben a másik ember lelki szabadságát,
- merjük komolyan hinni, hogy a Szentlélek munkálkodik,
- engedjük meg, hogy a Lélek másképp-

Hogyan segítsünk hitre? (3.)

pen is cselekedhessen, mint ahogy mi elképzeltük,

– a kapott bizalom nagyon megragadhatja a szíveket.

A mentő szeretet legyen túláradó bennünk:

– ne látszateredményekre, statisztikára dolgozzunk,

– hanem valóban mások örök üdvösségét munkáljuk.

A közösséget becsüljük meg:

– amíg kapcsolatban vagyunk, addig emberileg nagyobb az esély,

– a keresztyénség a legszemélyesebb közügy,

– látszateredményekért ne erősítsük a gyülekezet nélküli keresztyénség téves képzetét.

Imádkozzunk is értük:

– vegyük komolyan, hogy az Úr munkálkodik,

– van, amit mi már nem tudunk megtenni,

– vagy nem a mi feladatunk,

– talán mások által végzi majd el az Úr.

Segítsen néhány személyes vallomás!

– „Egy ismerős családdal való „beszélgetés végén felvetődött, hogy a gyülekezet nyári táborát szervez Bükkszentkeresztre... én húzódoztam, de végül rábólintottam...

A táborban a lelkész házaspár és a gyülekezet szeretettel fogadott bennünket. Úgy éreztük magunkat, mintha régóta hozzájuk tartoznánk. A tábori élmények megragadtak bennünket. Lélekben már döntöttem, Jézusnak nem tudtam ellentmondani, a gyülekezetet pedig megszerettem, befogadtak. ... A nyári tábor után szeptemberben jelentkezünk a Bibliaiskolába.” (Máté Sándor vallomása Szivárvány 2010/11)

– A Bibliaiskolán „nincs olyan kérdés, amely miatt az embernek szégyenkeznie

kellene, és azért is olyan vonzó ez a közösség, mert itt nem „divat” megítélni másokat. Mindennek bizonyítéka, hogy most itt állok a gyülekezet előtt... (Dr. Bódor Saci, Szivárvány 2006/11)

– „Több évi vívódás következett, mire eljutottam a Bibliaiskolába, és annak vége felé, a konfirmáció környékén tértem meg. Szeptemberben indult a Kismamakör, ahová meghívást kaptam. Az első pár hónapban rendkívül kínosan éreztem magam. A körben mindenkinek voltak jó gondolatai, tudtak bibliai példákat említeni, hangosan imádkozni. Mindez nekem akkor még nem ment. Többször fontolgattam magamban, hogy abbahagyom, de valami mégis ott tartott.” (Gutiné Bea, Szivárvány 2006/11)

– „A gyülekezet úgy ölel körül, mint egy igazi, erős család. A konfirmációmát követő néhány évben a férjem még útkereső ember volt, kérdéseivel, kétségeivel nehezen birkóztunk. Egyedül nem sokat tudtam volna neki segíteni, hisz én is tapasztalatlan voltam a hit dolgaiban, de nem maradtunk magunkra. Barátaink hívtak bennünket a gyülekezetben működő házaspári kör alkalmaira”. (Györiné Tóth Edit,

Szivárvány 2008/11)

– „Miért a Nagyerdei Gyülekezet? Itt találtam olyan embe-

reket, akik befogadtak, elfogadtak feltétel nélkül engem és a családomat. Erőt meríték a testvérek példájából. Jó tudni, hogy nem vagyok egyedül, jó közéljük tartozni.” (Szarvasné Joó Anikó, Szivárvány 2009/11)

Házasság hete – 2011

A család a jövőd, a jövőnk kulcsa!

Már hagyománynak tekinthető, hogy gyülekezetünk is bekapcsolódik a „Házasság hete” mozgalom programjainak szervezésébe, lebonyolításába.

A háromnapos alkalom örvendetesen sok résztvevőt, érdeklődőt vonzott idén is.

Pénteken délután, a nyitó áhítat után az Édesek és mostohák című film megtekintését beszélgetés követte. Bár a hollywoodi jellegzetességeket nyilvánvalóan magán viselő film nem mindig valószerű élethelyzeteket mutatott be, de a házasságokban előforduló konfliktusok, csapdák, szereptévesztések, váláshoz vezető tévutak megjelenítése tartalmas beszélgetést indított.

Szombaton, az áhítatot követően két előadást hallgathattunk: A növekedés ára és Családi élet változások között, majd egy személyes vallomás, „A mi családunk” zárta a hivatalos programot. Ezt teaház követte, ahol késő estébe nyúlóan lehetőségünk volt személyes beszélgetésekre. Vasárnap a záró istentisztelet nemcsak mondandójában, hanem formájában is illeszkedett az alkalomhoz és lelkes házaspárunk közösen végezte az igehirdetés szolgálatát.

Eddig a híradás az eseményről, most pedig néhány személyes gondolatot szeretnék mindehhez hozzáfűzni:

Az egyik, hogy eleinte a „korábban született” házaspárok kapcsolódtak be a szervezésbe, de nagyon jó látni, hogy mostanra a feladatok jó részét nagyon is fiatal házások vették át. Megnyugtató érzés tudni, hogy Istenbe kapaszkodva

nem sodorja el az embert olyan könnyen a korszellem, és fiatal fejjel tudnak, sőt akarnak is tenni azért, hogy gyermekeik is olyan környezetben nőjenek, olyan társak közt váljanak felnőtté, akiknek szintén az Ige szerint megélt házasság az egyetlen elképzelhető páros létforma.

A másik, ami az idei házasság hetéből emlékként elkísér, az egyik helyzetgyakorlat képe, amikor az előadó a házaspárok közti őszinte, tartalmas beszélgetés fontosságára hívta fel a figyelmünket. Sajnos idén a férjem nem tudott részt venni az alkalmon, így kívülállóként meg tudtam figyelni az összehajló házaspárokat, ahogyan önfeláldozóan, a külvilágról szinte megfeledkezve beszéltek meg a feladott témát. Reménysugár, hogy a riasztó válási statisztikák mellett vannak közösségek – keresztyén gyülekezetek –, ahol a férfiak és feleségek ilyen szeretettel és odafigyeléssel tudnak egymás felé fordulni.

A növekedés ára című előadáson hangzott el egy kedves hasonlat, miszerint a házasság olyan, mint egy csecsemő, tisztába kell tenni, táplálni kell, hogy növekedhessen, és ne pusztuljon el – de kinek jutna eszébe egy csecsemőt anélkül gondozni, hogy ne kérne tanácsot tapasztalt anyáktól, védőnőktől, orvosoktól. A „Házasság hete” kiváló alkalom volt, hogy tapasztalatokat cseréljünk, tanuljunk egymástól, és növekedjünk hitben és tudásban. Házasság nevű csecsemőnk gyarapodása és egészsége érdekében.

Győriné Tóth Edit
Nagyverdei Gyülekezet

Ifis buli

Ifis farsangot tartottunk. A téma a soros EU-s elnökség kapcsán "Európa nemzetei" volt. Egyes nemzetekre jellemző ruhákba öltöztünk, ételeket ettünk, s a hozzá illő díszlet között a vetélkedő is erről szólt.

Biblia a babaágyban (12.)

Menekülj Szonja!

„Menekülj Szonja!”- hallottam a vér-fagyasztó üvöltést a játszótéren. Furcsa ellentmondás volt a csicsergő gyerekhang és a fenyegető felszólítás között. Odakaptam a fejem. Tűz van? Dőlnek a falak? Támadnak a Mars lakók? Veszélyben a Föld? Miért és honnan kell menekülnie szegény Szonjának?

Hamar megnyugodtam, csak fogócskáztak a gyerekek. Csupán nem olyan ósdi, idejétmúlt módon fejezték ki magukat, hogy „megfoglak” esetleg „úgyis elkaplak.” Hanem modern, trendi módon. Mert ma ezt így szokás mondani. Megsajnálтам szegény Szonjáékat. Hányszor hallgatták már ezt a mondatot tévében, moziban, interneten, talán otthon a családban is? Hová menekülhet szegény Szonja? Hová bújhat el a világ elől? És hová menekülhet egy felnőtt ember, ha annyi minden rémiszti őt? Ha feldolgozhatatlanul sok körülötte az erőszak, rosszindulat, önzés, szeretetlenség, amivel naponta szembesülnie kell. Van egyáltalán hová menekülni? Jó lenne elfutni mindent hátrahagyva?

A Krisztust követni akaró embernek nem ez az útja. Mert Jézus nem buzdít minket menekülésre, hanem az Atyát kéri értünk, hogy óvjon meg bennünket ebben a világban. (János 17, 15)

Szonja nem felelt, Szonja menekült, szaladt. Nekünk nincsen hová szaladnunk. De nem is kell. Mert Simon Péterrel együtt mondhatjuk:

„Uram kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad.” János 6, 68

Dr. Fazakas Gergely

El(ő)hívás – Aki bújt, aki nem...

Ingyen munka? Elvesztegetett idő, pénz és energia? Érdek? Avagy az egyház erőtere? Gyülekezetünk és a tanítványság természetes része? A hit, remény, szeretet megtestesítése? Az akarat jócselekedetekben való megnyilvánulása? Szeretetből végzett munka? Jelenlét a másik ember számára?

Az önkéntesség kapcsán gyakran felmerülő kérdések ezek. Provokáló kérdések egy provokatív konferencia nyomaként, amit El(ő)hívás címmel rendezett a Magyar Református Szeretetszolgálat Berekfürdőn 2011. január 27. és 29. között az önkéntesség iránt érdeklődőknek.

A vízbe dobott kavics hullámokat vet, kihatva ezzel a középpont nagy környezetére. Bedobták a szervezők a kavicsot a vízbe, hogy lássuk és láttassuk a jó példákat. Hogy megtudjuk, díszüveghez vagy élő vízhez hasonlítunk. Az én személyes életem csak az én kérdésem? A gyülekezet élete csak intézményi kérdés? Nem! Egy olyan közösséget kell ezeknek alkotniuk, hogy híven tükrözze Isten királyságát. A közösség építésének egyik módja az önkéntesség.

Az egészséges vezetés biztatja a tagokat az önkéntes szolgálatra a gyülekezetben és annak környezetében: pl. betegápolás, kórház- és családlátogatás, lelkigondozás, beszélgetés, felolvasás; programszervezés, szeretetvendégségek, bibliaóra, házi körök szervezése és tartása, iratmisszió; fizikai segítségnyújtás, istentisztelet előkészítése, (park)takarítás, ebédszállítás, ételosztás, szolgálat ingyenkonyhán; gyülekezeti adminisztráció, pályázati munkák, munkahelykeresés, szociális ügyintézés, kapcsolattartás szakemberekkel.

Nekünk, gyülekezeti tagoknak fel kell ismernünk, hogy ezek nem csupán választható programok, hanem az egyház alapanyaga, amit ha jól összeszövünk, egészséges test lesz belőle.

Az önkéntesség vágya szívünkben van elrejtve. Jézus mondja: „Senki sem veheti el tőlem: én magamtól (önként) adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, hatalmam van arra is, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól.” (Jn. 10:18). Az önkéntesség hatalom és küldetés; hatalom önmagam és kényelemem felett, keresztyén küldetésem. Önkéntesség az, amit irgalmas szívből és nem kényszerűségből csinálunk. Ahol egymás szolgálata és nem az ego növelése a cél. Ahol előjövünk spirituális bűjőcskánkából, a „bűnösök közt én vagyok az első” mondatok mögül, és vállaljuk önmagunkat. Ami során nem a gyors elismerésre várunk, hanem az örök jutalomra. Amivel nem csupán a lelkésznek akarjuk megkönnyíteni az életét, hanem hálából szánjuk magunkat oda, hogy a gyülekezet jobban betöltsé küldetését. Ami nem egy alkalmi közönségnek szól, hanem igazi közösséget formál. Amivel szolgálni és nem szerepelni akarunk. Az önkéntesség nem színjáték, hanem életforma. Ami arról szól, hogy jelen legyünk mások között, melléjük és nem föléjük állva. Ahol nem a világ megváltása a cél, hiszen Isten már Valakit elküldött ezért. Mindeközben minket érint a próba, nekünk kihívás, mi tanulunk meg hallgatni és hallani, gondoskodni, kiürítjük kulturális kukánkat (divat, pénz, pozíció stb.), mi válunk jobbá, „még keresztyénebbekké”.

S mit tehet egy gyülekezet, hogy ilyen munkatársai legyenek? Értelmes célokat

tűz ki, keresi és bevonja a tagokat a munkába, visszajelzéssel és megerősítéssel van irányukba. A karizmájának megfelelő önkéntes munkát, szolgálatot végző gyülekezeti tagnak ugyanis szüksége van elfogadásra, a lelkészek és a presbitérium támogatására, lelki feltöltődésre, szakmai felkészültségre, támaszcsoportra és munkaközösségre, mentorálásra, valamint a működési keretek, feladatok, hatáskör, felelősség tisztázására.

Fel kell mutatnunk, hogy van lehetőség a segítségnyújtásra, hogy szociálisan érzékeny, segítséget továbbadó, kapcsolatteremtő, egymás és mások számára jelenlévő, Isten királyságát tükröző közösséget alkotunk, ahol tudjuk, hogy minden mozdulatunk, gesztusunk, simogatásunk egy vízbe dobott kavics, ami hullámokat fog vetni, s mozgósítja a teret. Ez a cikk a mi kis kavicsunk, amit édesapámmal hoztunk haza, magunknak és mindenkinek.

Tóth Enikő

Élő hit

Gyűszűnyi hitem melengetem.
Magként a földbe elvetem.
Sarjadozó virágai nyílnak.
Örömben sírnak-rínak.
Gyöngyszemükből csurog a könny.
Elmos mindent, ami közöny.

Schrenk Éva

Február utolsó szombatján 250 adag meleg ételt készítettünk és osztottunk szét városunkban.

Az első fogás közösen főzött palóclevés, a második fogás pedig gyülekezeti tagjaink által otthon sült pogácsa, túrós batyu volt és mindenki kapott még egy szelet csokit is. A szolgálatban – bevásárlás, nyersanyag előkészítés, főzés, kiszállítás, kiosztás, éneklés, mosogatás – több, mint száz gyülekezeti tagunk vett részt. Sokan pedig a perselyes adakozás által járultak hozzá a szolgálathoz.

Hálát adunk Istennek, hogy megáldotta kezünk munkáit és volt miből adnunk.

Köszönet mindenkinek a segítő szolgálatban való részvételért.

„Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!” (Ézs 58,6)

Hírek

- ♦ *Március 19-én*, szombaton 17 órától **Filmklub** alkalma lesz a 15-ös teremben.
- ♦ *Március 26-án*, szombaton 16 órától **“20-on éves délutánt”** tartunk az átriumban, melynek témája a teremtés.
- ♦ **Családi istentiszteletet** tartunk *március 27-én* 15 órától hittanosoknak és családjuknak a templomban.
- ♦ **Felnőttek keresztelese és konfirmációja** lesz *április 17-én*, virágvasárnap a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 11. hétfői indulással - július 17. vasárnapi hazaérkezéssel. Részletes információ a februári számban.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szívárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

19. évfolyam 3. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 450 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Márc. 13. Tuzson Hajnalka énekel,
Versánszky Ildikó hegedül, Karasszon
Dezső orgonál

Márc. 20. Dankos Attila orgonál

Márc. 27. Szilágyi Gyula orgonál

Ápr. 3. A Vox Antiqua együttes énekel,
vezényel: Kiss Csaba

Ápr. 10. Mészáros Edit orgonál

1% + 1%

♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

♦ A másik 1% átutalásához *“Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09**.

Imádkozzunk...

- ♦ felnőtteként konfirmálókért,
- ♦ városunk gyülekezeteiért,
- ♦ fiatalok tartalmas programjaiért,
- ♦ szenvedők reménységéért.